

אלי ג'ורג'יה חולה בסרטן. הוא זקוק להשתלה

גדרו עלי מוות.

מדוע?

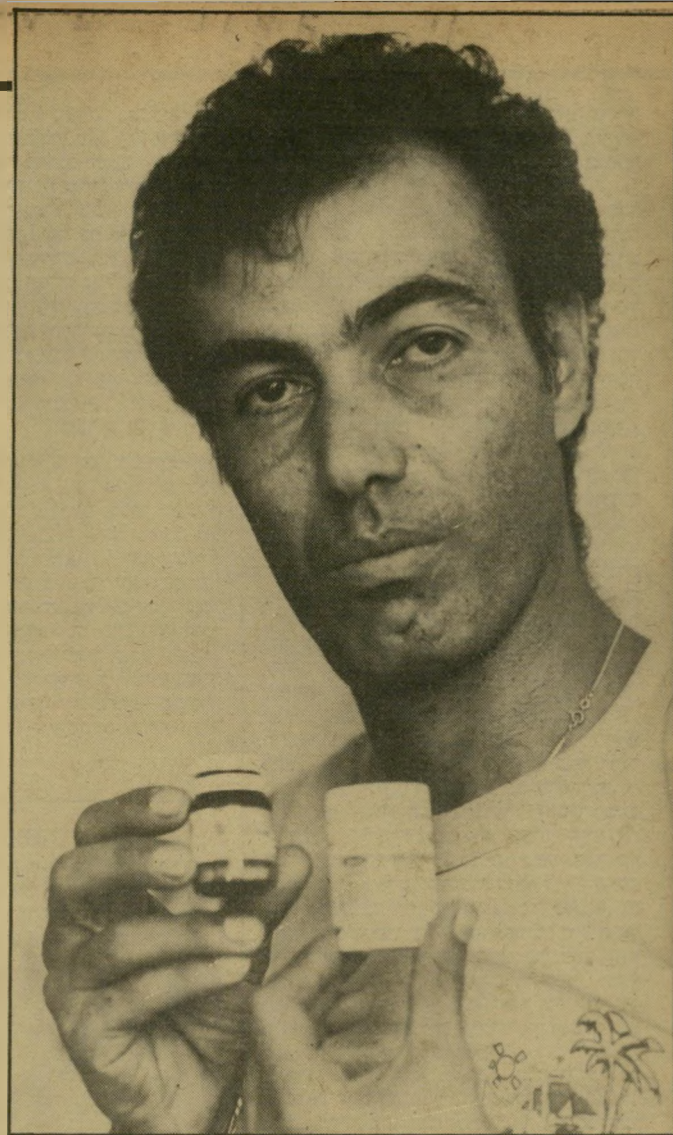
נרתמה מייד לעזור לאלי, כימים אלה היא מגייסת כספים ממוסדות ציבוריים, מאנשים פרטיים ומכל גורם המוכן נעזר.

אלי פנה למתנדבים באגודה, אחרי ששמע על תרומתם במימון הוצאות לחולים שהיו זקוקים לטיפולים, נני תוחים והשתלות בחו"ל.

הוא מעריך מאוד את המתנדבים ואת עבודתם, עד כדי כך שהוא אומר:

יש לי עוד אה, בן 32, שגר בחולון. הוא נפצע במלחמת יום הכיפורים, וכי של כך הוא נכה צה"ל, גרוש ויש לו ילדה. למרות בעיותיו שלו, הוא משתדל לעזור לי בתקופה קשה זו.

אבא הוא אדם מיוחד מאוד, ועתה הוא מעורב מאוד בכל מה שקשור לבריאותי ולגיוס כספים עבור ההשתלה. הוא תמיד עוזר ועוזר לכל מיני נזקקים בחולון ובכל הארץ. הוא עובד

ג'ורג'יה והתרופות הקבועות שלו יתנו למוות, ככה, בשקט

זה יותר מהרג הרצח, כי זהו דינה, הם נבחרו העם, זרקו אותי לר' חובות לקבץ נרבות, לפשוט יד. האני שים היפים האלה שיושבים בכנסת לא מותרים לי ברירה, ואומרים לי כי אם אני רוצה לחיות, עלי להפוך את עצמי לקבצן עלוב. אני כועס עליהם ורוצה שיבינו שזה עוול שהם לא מאפשרים

כאשר אושפתי במחלקה הפנימית, עי ברתי כמתקין מיוג'אוור ברכב. היום אני לא חולם על חזרה לעבודה. בתקופת האישפוי, שארכה חצי שנה, קיבלתי כמות עצומה של כדורים וסוגים שונים של תרופות אנטיביוטיות. שכבתי כמעט כל שעות היום, גם בגלל דלקת הריאות החריפה.

כשהשתחררתי מבית החולים, לפי ני כמה חודשים, לקח לי זמן רב להתאושש, ועד היום אני בתהליך של שיפור. למדתי מחדש לבצע את הטיפולים דים היומיומיים הבסיסיים ביותר, כמו: ללכת, להתרחץ, או להכין כוס סקפה. אלו פעולות שהייתי צריך ללמוד מחדש, כמו שלומד ילד קטן. לקח לי זמן רב מאוד להשלים עם מצבי החדש, עם אי-היכולת לעבוד ולפרנס, עם סיכויי הקלושים לחיות, ובמיוחד ללמד את אשתי וילדיי הקטנים להתמודד ולהשלים עם המצב החדש והשונה שלי. אני לא מסוגל לעבוד, ובוודאי לא בעבודה פיסית כפי שעשיתי.

כיום מקבל אלי קיצבת נכות של 100% מהכניסות הלאומי שמסתכמת ב-400 ש"ח לחודש. המפרנסת היחידה והעיקרית היא אשתו, שושנה, העובדת כאחות בבית חולים פסיכיאטרי.

מיטל, בתם בת 11, עולה בשבוע הבא לכיתה ה', ואילו אופיר בן ה-6 הוא בגן חובה. אני מתקשה ללמד אותם את העבודה הקשה שאבא שלהם עלול גם לא לחזור מאנגליה. הוא אמר, איך אפשר להסביר להם, או אפילו לרמוז, כגיל כה קטן עובדות עצובות כל-כך?

קשה לי מאוד להגיד להם שאבא שלהם החוק, הגיבור האהוב, נמצא במצב קשה, ואולי הוא גם יהיה רחוק מהם לעד.

אשתי, שושנה, לא השלימה עם

הוא זקוק להשתלת מיח-עצמות באנגליה. זה יעלה סך אלף דולר. המישפחה חיה רק ממשכורת. מניין יבוא הכסף?

המצב שלי, היא ככלל לא מעוניינת לדבר על זה, מתחמקת מהמצב הרפואי. כי קשה לה להכיר במציאות האיומה, שאולי לא אחיה יותר.

בכל פעם שאנו מדברים על הנושא הרפואי שלי, היא מתחמקת משיחה או שהיא בוכה ובוכה. לא מזמן היא רצתה שאקנה בגדים, ואני לא רציתי. אמרתי לה שאולי אני לא אצטרך עוד את הבגדים החדשים.

אולי אני השלמתי עם המוות מוקדם מדי, אבל היא לא מוכנה לשמוע כלל על אפשרות שאני לא אחיה. אני מאוד מבין אותה, אבל מה אני יכול לעשות?

אלי ומישפחתו גרים בחולון, בדירה קטנה בשיכון צפון-דירות, בניין בעל כניסות רבות וחזות קוררת. הדירה מרהטת בצורה פשוטה מאוד, אך הניי קיון והסדר מורגשים בכל פינה בה. קולו הלוחש ושקט, עיניו מביעות צער, דיבורו איטי ומונוטוני. הוא מוכיר את מישפחתו הרחבה שמרביתם גרים בחולון.

חוסר-אונים, אין מוצא

אחי הבכור, שגר בבאר-שבע, מאוד מעוניין לתרום מגופו עי בבריאות, אנו מישפחה מלוכדת, מאוחדת, ומשתדלים לעזור האחד לשני ככל שאנו יכולים. ככלל, העזרה לזולת ולנזקק היו הבסיס לחינוך שקיבלנו מאבא ואמא.

עם סלווין הבין, שסיכויי הצלחת ההשתלה בלונדון הם רבים יותר מאשר בישראל.

אלי אמר לנסוע עם אחיו למרכז ההשתלות בלונדון, כי הוא בן המישפחה היחיד שנמצא מתאים, לפי הבדיקות, להיות התורם של מחד-עצמות. האח הבכור בן ה-37, גר בבאר-שבע, נשוי ואב לשני ילדים.

למרות הכעס הרב שהצטבר אצל אלי כלפי המינסד הרפואי בארץ, הוא מדבר בחום רב על הרופאים המטפלים בו.

בשעות הקשות הם לא רק רופאים טובים, אלא ירדים נאמנים ומסורים. הר"ד מתיאס והר"ד וירג עבדו בצורה קשה מאוד, והתעקשו מאוד לשכנע אותי להסכים ולבצע את ההשתלה. בתחילה לא רציתי כלל לשמוע על ההשתלה, ודי השלמתי עם העובדה המרה שבקרוב אני הולך מהעולם הזה. לא האמנתי בשום סיכוי להצלחת הניתוח, והכנתי את עצמי לקראת הסוף.

"למדתי ללכת, להתרחץ!"

אלי ג'ורג'יה יש אישור מטעם משרד-הבריאות לנסיעה זו. אך אין לו הסכום של 70 אלף דולר לביצוע ההשתלה. סכום חסר זה עלול להכריע גורל חייו של הצעיר, כעל לשושנה ואבא למיטל ולאופיר, הבן האהוב של זוג הורים מסורים. מספר אליו, עד לפני 10 חודשים,

לכסות את ההוצאות הכספיות עבור הטיפול של השתלת מחד-עצמות, שעי ליי לעבור. אני רוצה שהם יסתכלו לי ישר בעיניים ויסבירו לי מדוע הם מטיילים עליי גזר-דין מוות.

איפה הצדק? מה זה, אנשים איברו לגמרי את הישר וטוביה-לב? איך יכול להיות שבתו של שר בממשלה תיסע לחו"ל לבצע טיפול גינקולוגי, ואני לא אסע לעבור ניתוח השתלה ירחף שלא ניתן לבצעו בארץ? ככה יתנו לי למות בשלווה ובשקט כזה?

כעסו והתמרמרותו של אלי ג'ורג'יה גברו מרגע לרגע. "אני לא נפגשתי או יצרתי קשר עם חולים אחרים, שמצבם דומה למצבי. אולי הגיע הזמן שנתארגן כל החולים שזקוקים להשתלה ולניתוח בחו"ל, ונקים כוח חזק, נאחד את כפות ידינו ליד אחת גדולה ובראבת. וניתן סטירה מעוררת לכנסת — סטירה בלתי-נשכחת!"

אלי ג'ורג'יה בן ה-35 סובל מלר-קמיה — סרטן-הגם — מזה ארבע שנים. לדבריו, היתה המחלה רדומה, עד שהתפרצה לפני 10 חודשים, כאשר אושפתי במחלקה פנימית בבית-החולים וולפסון. הוא אושפז בעיקבות כאבים חזקים בעצמות, וסיכוד שבעיקבותיו חלה בסוג מיוחד וקשה מאוד של דלי-קת-ריאות.

אלי חיב לנסוע בדחפיות גבוהה למרכז ההשתלות וינברטי קולג בלונדון, שם יהיה עליו לעבור השתלת מחד-עצמות כדי להציל את חייו. מתוך שיחותיו עם הרופאים ההמת

ג'ורג'יה ואשתו, בחתונתם. לחיות זה לקבץ נדבות

אני מעדיף שחברים או מישפחה לא יתרמו לי אישית כספים, אלא ררך הקרן של האגודה. אני לא רוצה לקבל באופן אישי, מפני שזה מאוד פוגע בי ובכבוד העצמי. זה בדיוק כמו לקבץ נדבות וזה מרגיש לי את העובדה הי עוקצת שאני לא יכול לעמוד בכוחות עצמי.

הוא המשיך בדבריו כאשר עיניו היו מושפלות מטה וקולו החלוש נשמע בקושי רב. "אני גם לא רוצה שמישהו כדימיון הפרוע יחשוב שאני השתמשתי, ולוא בשקל אחר בלבד לצרכי הי אישיים, מעבר לשימוש הרפואי שעברו ניתנת התרומה."

"הגורם היחיד שעוזר"

אגודת יד ביד, שאותה משכה אלי, הוקמה לפני חמש שנים על-